

Žalovaní: Evropská komise, Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil i) rozhodnutí OLAF OCM (2021)22007 ze dne 22. července 2021; ii) rozhodnutí OLAF OCM (2021)22008 ze dne 22. července 2021; iii) rozhodnutí Komise [č.j. Ares(2021)20233749] ze dne 22. března 2021 a iv) rozhodnutí Komise [č.j. Ares(2021)1610971] ze dne 3. března 2021;
- uložil žalovaným zaplatit i) 1 127,66 eur zadržených bez jakéhokoli individuálního správního rozhodnutí Úřadu pro správu a vyplacení individuálních nároků (PMO) o vymáhání; ii) 9 250,05 eur zadržených za květen, červen, červenec, srpen a září 2021 a iii) 1 eur *ex aequo et bono* jako náhradu nemajetkové újmy, kterou žalobce utrpěl v důsledku protiprávního vedení vyšetřování ze strany OLAF OF/2016/0928/A1, které nakonec vedlo k odvolání žalobce z funkce;
- uložil žalovaným, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 90 odst. 2 a článku 90a služebního řádu úředníků Evropské unie ze strany OLAF v důsledku toho, že stížnost žalobce ze dne 23. března 2021 byla odmítnuta jako nepřijatelná na základě ustálené judikatury Soudního dvora, podle níž závěrečná zpráva a doporučení OLAF nepředstavují akty vyvolávající právní účinky.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 90 odst. 2 a článku 90a výše uvedeného služebního řádu ze strany OLAF z důvodu odmítnutí stížnosti žalobce ze dne 23. dubna 2021 jako nepřijatelné. Žalobce tvrdí, že stížnost měla být ze strany OLAF prohlášena za přijatelnou, protože OLAF je útvar Komise, tedy součástí Komise, a měl stížnost žalobce posoudit.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 90 odst. 2 výše uvedeného služebního řádu Komisí vzhledem k tomu, že Komise vydala implicitní zamítavé rozhodnutí ve vztahu ke stížnosti žalobce namířené proti rozhodnutí Komise ze dne 22. března 2021 [č.j. ARES(2021)2023374], které potvrdilo rozhodnutí Komise ze dne 3. března 2021 [č.j. ARES(2021)1610971].

Žaloba podaná dne 25. října 2021 – NJ v. Komise

(Věc T-693/21)

(2022/C 37/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: NJ (zástupkyně: C. Maczkovics, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- v souladu s článkem 265 SFEU určil, že Komise protiprávně nerozhodla o jeho stížnosti ze dne 19. dubna 2018 týkající se státní podpory SA.50952(2018FC);
- uložil Komisi, aby neprodleně zaujala stanovisko ke stížnosti zapsané do rejstříku pod číslem SA.50952(2018FC);

- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobcem, i když po podání této žaloby přijme Komise opatření, jež by podle Tribunálu měla za následek, že se žaloba stane bezpředmětnou, nebo i když Tribunál odmítne žalobu jako nepřípustnou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce uplatňuje na podporu žaloby jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila povinnosti, které pro ni vyplývají ze Smlouvy o fungování Evropské unie. Konkrétně namítá porušení článku 265 SFEU a čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce nařízení 2015/1589⁽¹⁾, požadavku náležitého a nestranného přezkumu, zásady řádné správy a zásady přijímání rozhodnutí v přiměřené době, neboť Komise nepřijala žádné rozhodnutí podle čl. 4 odst. 2, 3 nebo 4 nařízení 2015/1589 více než tři roky a šest měsíců poté, co žalobce podal stížnost týkající se státní podpory SA.50952(2018FC). Žalobce tvrdí, že Komise měla v souladu s Kodexem osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory⁽²⁾ takové rozhodnutí přijmout ve lhůtě dvanácti měsíců nebo alespoň v přiměřené době.

(1) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

(2) Kodex osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory (Úř. věst. C 136, 16.6.2009, s. 13).

Žaloba podaná dne 31. října 2021 – Peace United v. EUIPO – 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN)

(Věc T-699/21)

(2022/C 37/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Peace United Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: M. Artzimovitch, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: 1906 Collins LLC (Miami, Florida, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: starší slovní ochranná známka Evropské unie MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN – ochranná známka Evropské unie č. 11 352 804

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. července 2021 ve věci R 276/2020-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí rozsahu, v němž měl odvolací senát v důsledku nesprávných právních posouzení a porušení povinnosti řádné správy za to, že ochranná známka Evropské unie č. 11 352 804, MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN, nebyla ve sporném období řádně užívána pro všechny požadované výrobky ve třídách 41 a 43, a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.